

לצורך אפיוודה זו פני מבוגר, לא הכי חכם.

***** ימים טובים** (בהפקת ש. צמח) אותו שייקה אופיר חביב, שלא העלה עובש, מאז הצינבורן. הוא מנצל היטב את רמי"ח איבריו ומיתרי קולו, אך דא עקא, לא היה מי שיביים אותו, יכתוב ויעי רוך עבורו את החומר. משום כך, כשעוד בים את האולם שוכחים למה וממה הצחוק. לא שלכל בדיחה חייב להיות מוסר-דשכל. אבל משייקה אפשר לדרוש קצת יותר. את הקצת הזה ממלאת במיקצת יונה לוי, המצליחה להוכיח ללא בעיות יתירות כי היא רקדנית מרתקת, עליאף כוריאוגרפיה רוונה אליה נקלעה.

***** אין אהבות שמחות** (בר מות) בלייחה הצמוד של תזמורתו של סטן הכהן מגיש יופי כנאי כ-20 שאנסונים

הסבון המקור אנשים ולגבות

Icnlok

סבון תמרוקים דאודורנטי חדש מכיל

Hexachlorophene-TSS

מעניק הרגשת רעננות נפלאה וריח נעים.

חוצר מלואין
לשקלאמולין!

תערוכות

איבן שוויבל (נגריה מבט) מציג אחת עשרה תמונות בצבעי שמן. בעזרת צבעים עדינים ובהדרגות שלא מן העולם הזה מנסה הצייר להמחיש בציורו את העבר, ההתה והעתיד. בציוריו של שוויבל ניכרת במיוחד אובססיה מינית, המוסיפה עניין לציורו. שוויבל הוא אמריקאי העובד ויוצר בישראל.

הצגה חדשה

עיסה ילדותית

*** פנטסטי** (הבימה) **טום ג'ונס** (להבדיל מהזמר הבריטי הנודע) והרווי שמירט חברו יחד כדי להוליד יצירת כיס, מחזמר ל-8 משתתפים ולשני פסנטי רים כליווי. לגבי מחזמר, בו רגיל הקהל לעשרות שחקנים, רקדנים, מקהלה, תפאורות ותזמורת, זו ממש מהפכה.

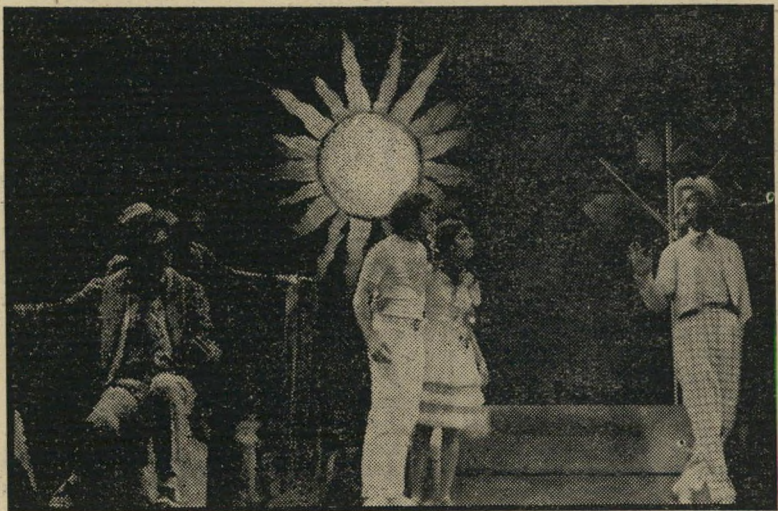
מנחם גולן ביים את פנטסטי לפני מספר שנים במועדון התיאטרון ולא בהצלחה. עתה נרתמה למלאכת הבימוי הבמאית ה' אנגליה מרגז'רי סיגל ולמדרבה הצער אין להימנע מלקבוע כי גירסתה צולעת.

העלילה מבוססת על המחזה הרומנטיקאי של **אדמונד רוסמן** (מחבר סיראנו דה ברוארק) שהתבסס על רומיאו ויוליה של **שקספיר**. למעשה זו צריכה להיות פא' רוזיה על עליית האהבה הנודעת שני צעירי רים שכנים, **לואיזה מיטו** אינס אוהבים, אבותיהם מחליטים לאלץ אותם ליפול האחת

מיקצועי ומלוטש, וכשהוא מזמר כי יש לו כל מיני אונס למכירה — מאמינים לו. הוא גם יודע לשחק, **שולה חן** מוכרת כזמרת מוכשרת, בעיקר מעל גבי האתר והתקליטים, כנראה שלהישגים אליהם היא מניעה באולי פן הקלטה, קשה לה עדיין להגיע מעל קרשי הבמה. היא די מאולצת, קרה ובלת מלוטשת. על כל פנים היא איננה ניראית בגיל 16. ובקשר למשחק, היא עוד חייבת להשתפשף.

הרומיאן שלה, **רפאל קינן** הוא ממש קטטרופה. לא יודע לשחק ולשיר בכלל לא. לרגעים ניזמה כי עוד מעט ויחנך מחוסר אומר. **ישראל בקר** כאביה של לואיזה. משעשע מאד, מלבד העובדה ש**ישראל רובינצ'יק** לא יודע לשיר, מורגש שהוא נהנה מתפקידו כאבי מטי — הנער. **שמוליק סגל** משעשע בלי כל קושי, כאן כשחקן סוג ד', המומחה לתפקידים המצ' ריכים גסיסה על הבמה, **ג'ורג' חשביה**, בתפקידו האילוסט קטיר, מתנועע בחן רב, וביכולת לא מבוססת.

גונב לכולם את ההצגה **ברוך דור**, שח' קן אפור, שלאחרונה התחיל קצת לזכות לתשומת לב (תפקיד מצויין במחכים לגודו

רובי, צ'יקה, חן, קינן, חשביה וישראל בקר, פנטסטי

בזרועות השני, הם אוטרים במתכוון על השניים להפגש, ובונים בין חצרותיהם קיר, מתוך תקווה כי בני הנעורים, כדי להכעיס, יפגשו ומשרואים אבות כי האהבה אינה פורחת בין הצעירים, הם שוכרים אנס מק' צועי, הרותם למלאכה שני שחקנים עלובים. השלושה מעמידים פנים כי בכונתם לאנוס את לואיזה, ומניחים לעלם לנצח בדורקרב. עלאף זאת אין הנערה הולכת שבי אחר הנער האביר אלא מתאבת ונופלת דווקא בדוגעותיו של האנס. כמובן שההפייאנד חייב לבוא. והוא מגיע, אך לא לפני שהצ' עיר עובר במסעיוטורים על ארצות רבות.

דווקא בשום מסעיוטורים על ארצות רבות. לצפות כי פנטסטי היה מחזמר פנטסטי. עם תמליל ועלילה שנונים ומוסיקהבלתי רגילה; אך הוא אינו כזה. העלילה ילד'ית, תית, הטקסטים לפזמונים שדופים, והמוסיקה ברובה הגדול, אינה מצטיינת במיוחד, ואינה קליטה, מלבד פזמון אחד או שניים (שפורטמו דווקא עיי **פראנק סינטרה**, בלי קשר למחזמר).

אריק לביא מוכר כזמר מצויין, המצ' טיין בעיקר כמגיש בלזאות בדיקציה ברורה, מחרגע הראשון שהוא עולה על הבמה מורי גש על הבמה שלו. הוא אותו אריק לביא:

ותפקיד לא רע בחלפונה) הוא משחק כאן בצורה בלתי רגילה, שחקן אידיוס, המבלבל ויוצר מונולוג משעשע עד דמעות מקטעים מרומיאו ויוליה. המלט, הסוחר מונציה, המלך ליר, יוליוס קיסר ועוד מחזות של **שקספיר**. תענוג לראות אותו משחק כאן. הבימוי של הגברת סיגל מאכזב. והצ' גה מתנהלת בקצב איטי ומשעמם. ואסור היה שזה יקרה, במיוחד כשהצ' המוסיקאי לי כה חלוש. העמדת הפיזיונונים חובבנית. קטעים מסויימים מזכירים הצגות לילדים. **דן רייזינגר**, המוכר כגרפיאקי מעולה, הכין תפאורה צבעונית מאד, אך על חק מההקרנות ניתן, וכדאי לוותר בקלות. התרגום של **דן אלמגור** משעשע מאד, אך אינו מצליח לגאול את ההצגה מחוסר תוחלתה. לעיתים מורגש כי המבצעים מת קשים להגיש את חרוזיו של אלמגור, מבלי לדעת את להתייחס אליהם כאל פרוזה אם לאו. לפארודיה המיוחלת על עליית רומיאו ויוליה, אין כל זכר. זוהי במקרה הטוב פארודיה על פנטסטי, זכר אחד כזו לצייין: העלילה מגיעה לשיאה עד להפסקה. אחר כך אין בכלל מה לראות ולשמע. לכן אפי שר לנצל את ההזמנות וללכת הביתה.

התסנקרי לק
באנהט קרץ חלואני

בת-אורן

סבון
ללא
סבון
Taya

סבתו-פוסטאס 7